

трѣсъкътъ на бомбитѣ продължаваше до 22 часа, докато се очистиха всички сгради.

Презъ този день полкътъ бѣ предоставенъ на своитѣ собствени сили. Артилерията не можа да му даде очакваното съдействие. Огъньтъ на нашата артилерия по неприятелскитѣ окопи и батареи бѣ недействителенъ по причина на голѣмото разстояние, когато въ това сжщото време неприятелскитѣ батареи обстрелваха много сполучливо частитѣ на полка и имъ нанасяха голѣми загуби.

**Продължение
атаката на 5
ноемврий
Скица № 11**

Презъ нощъта срещу 5 ноемврий генералъ Димитриевъ се мжчеше да вземе решение, дали да продължи започнатото сражение или да се откаже отъ него, като дочака падането на Одринъ и тогава съ помощъта на обсадната артилерия да предприеме постепенна атака. Той реши на 5 да направи още едно усилие за завладяване укрепената позиция и даде заповѣдъ да се продължи атаката.

На 4 ноемврий при мръкване командирѣтъ на 1/3-а бригада заповѣда на командира на 11-и Сливенски полкъ презъ нощъта да мине рѣката, да завладѣе височинитѣ източно отъ нея и да стане на една линия съ 24-и п. полкъ. За подкрепление му изпрати 1-а дружина отъ бригадната поддръжка, съ която се удължи бойниятъ редъ вдѣсно, а 3-а дружина остана пакъ въ полкова поддръжка.

Отъ тримата титулярни дружинни командири налице бѣше останалъ само командирѣтъ на 4-а дружина майоръ Йовчевъ. Командирѣтъ на 3-а дружина подполковникъ Златевъ бѣ раненъ, а командирѣтъ на 2-а дружина майоръ Димитриевъ — боленъ. Майоръ Йовчевъ въ 20:30 часа донесе на командира на полка за положението на бойната частъ и че рѣката предъ фронта на полка е непроходима, а мѣстността отъ дветѣ ѝ страни е наводнена и недостъпна. Въ 23 часа командирѣтъ на полка заповѣда дружинитѣ презъ нощъта непремѣнно да минатъ рѣката, да атакуватъ и да заематъ казанитѣ височини. Майоръ Йовчевъ тогава изпрати отъ всѣка рота по 2 патрула да разузнаятъ кжде е проходима рѣката въ бродъ. Патрулитѣ донесоха, че рѣката е проходима само на 2 $\frac{1}{2}$ клм. отъ вливането ѝ въ езерото Деркосъ, именно тамъ, кждето е миналъ 24-и полкъ.

Въ 4:30 часа майоръ Йовчевъ поведе дружинитѣ по пжтя чифлика—с. Лазаркѡй въ следния редъ: 4-а дружина, 2-а дружина, картечната рота, 3-а дружина. Пжтьтъ вървѣше по долината на рѣката успоредно на нея и на 400—500 крачки отъ турскитѣ окопи. Пороенъ дъждъ валѣше непрекъснато. Поради наводнението пжтьтъ стана много каленъ и така наводненъ, щото войницитѣ газѣха до колѣне въ тинята и едва измѣкваха краката си. За да не бжде открита колоната отъ турцитѣ, майоръ Йовчевъ заповѣда на подпоручикъ Хайдатовъ, който командуваше картечната рота, да намѣри и се движи по другъ пжть, по-отдалеченъ, защото картечнитѣ коне съ товаритѣ си правѣха голѣмъ шумъ, а това можеше да издаде колоната. Картечната рота се отби вдѣсно презъ гората и въ тъмната нощъ тя се